

Μαριάννα Μιχαηλίδη
Μαρκελλίτσα Ζαννίκου
Κατερίνα Σάσλογλου

Το νησί των δεινοσαύρων

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΤ

Περιεχόμενα

- ① Εισαγωγή 3...5
- ② Η ώρα της αποκάλυψης 6...7
- ③ Μια νέα αρχή 8...9
- ④ Ένα μυστήριο στο νησί 10...11
- ⑤ Μια εβδομάδα χωρίς δεινοσαύρους 12...14
- ⑥ Επιστροφή στους δεινοσαύρους 15
- ⑦ Μια καταγίδα 16
- ⑧ Η αποκάλυψη των δεινοσαύρων 17...19

Εισαγωγή

- Είναι πρωί. Οι τρεις αδελφές σηκώθηκαν για να ετοιμαστούν. Είθελαν να φάνε τα λαχταριστά διπλόχεμηστά κρουσάν του μπαμπά.
- Η Μαρία, η Αναστασία και η Έλενα είχαν τρέχοντας στον μπουφε του ζυνοδοχείου.
 - Ελπίζω να τα προλάβουμε, είπε η Έλενα.
 - Καλά με Έλενα, πρώτες είρθαμε στον μπουφε, είπε η Μαρία χερμίζοντας το πιάτο της κρουσάν.
- Κάθισαν στο γυμνακό τραπέζι, το αγαπημένο τους και άρισαν τα γεμάτα με γλυκά πιάτα.
- Πω πω κορίτσια! Τι ωραία εκδρομή. Αυτό το ζυνοδοχείο είναι τέλειο! Είπε μπαμπά η Αναστασία.
 - Ειδικά από το γησί. Καλά έλεγε αυτό το περιοδικό ότι η Αστυπάλαια είναι ένα από τα πιο όμορφα νησιά της Ελλάδας. Έχει θαλασσοπράσινο πανέμορφο κρυστάλλινο νερό και ζεστές αρμονδιές. Επίσης έχει πολύ φύση και ευχενικούς κατοίκους. Είπε η Μαρία έτοιμη να φάει μια σοκολατένια λαχταριστή μπαγκιά.
 - Λοιπόν 15 χρόνια κορίτσιακια δεν είστε τόσο μεγάλες για να τρώτε ότι βρείτε μπρο-

σία σας είχε η μαμά τους ελαφρός
 θυμομένη τρομάζοντας τις. Εσύ Έλενα θα
 φας αυτά τα λουκανολιτάνια και τυροζαμπο-
 νολιτάνια, Μαρία θα φας αυτά τα κομμάτια
 τυρολιτας και άλλα δύο σπανακόλιτα. Ανά-
 στασία, εσύ θα φας πέντε λουκανοζαμπο-
 νολιτάνια, σουλάκι, σουλάκι, σουλάκι, σουλάκι
 η μαμά τους φορτώνοντας τα πιάτα των
 κοριτσιών με «λιού» πράγματα.

Τα κορίτσια τρυφώντας μη μπορώντας να αδιάσουν
 τα πιάτα τους άκουσαν την ^{μαμά τους} να μιλάει με τον
 μπαμπά τους κάτι ψιθυρίζοντας δεξ και δεν θέ-
 λουν να το μάθουν τα κορίτσια. Τα κορίτσια μό-
 λις άδισαν τα πιάτα τους με φουσκωμένες τις
 κοιλίες τους προχώρησαν προς αυτές.

- Τι λένε τόσο ψιθυριστά; Ρώτησε με περιέργεια η Μαρία.
- Η περιέργεια σκότωσε τη γάτα, αλάτισε η μαμά τους θέλοντας να κρύψει το μυστικό τους.
- Σωστά λέει η μαμά σας, αυτό που σήητα-
με θα το μάθεται όταν θα έρθει η ώρα, τότε
ο μπαμπάς τους ανστηρά.

Η ώρα της αποκάλυψης

Τα κορίτσια καθώς είχαν πιάσει πολύ περίεργα άρχισαν να κρυφακάνει τις συζητήσεις των γονιών τους μήπως και ακούσουν κάτι από τις κλειδαγμένες πόρτες. Όμως δεν άκουσαν τίποτα... Εκτός από μία μέρα. Αυτήν την μέρα έτοιμες να τα παρατήσουν άκουσαν για μια τελευταία φορά αυτήν μυστηριώδη συζήτηση. Τελικά κατάφεραν κάτι να ακούσουν. Τη δέξη μετακόμιση! Όμως δεν ήξεραν πού θα μετακομίσει. Έτσι τους γράψε μια φοβερή ιστία. Να ψάξουν το δωμάτιο των γονιών τους!

Έτσι λοιπόν μόλις οι γονείς τους πήγαν στην αγορά, τα κορίτσια άρχισαν να ψάχνουν το δωμάτιο των γονιών τους. Έγραψαν όλες τις ντουλάπες, τα συρτάρια, πίσω από τις οικόνες, μέχρι που βρήκαν κάτι κάτω από το κρεβάτι. Ήταν ένα χαρτί που έγραφε με συμβολαίο. Το κοίταξαν καλύτερα, έγραφε για ενσωκρίση σπιτιού στην Αστυπάλαια. Επίσης έγραφε το επίθετο των γονιών τους.

6

Μετακόμιζαν στην Αστυπάλαια!

- Όταν γύρισαν οι γονείς τους από την αγορά, αναρωτημένα τα κορίτσια πήγαν γρήγορα σε αυτές τις δουλειές. Βρήκαν την αλήθεια, μετακομίζουν στην Αστυπάλαια! Είναι θυμωμένα και λίγο περίεργα που ανακάλυψαν την αλήθεια τα κορίτσια.
- Σωστά κορίτσια, ο πατέρας σας έχει βρει μια καινούρια δουλειά εδώ, ίσως η μαμά τους
- Καλή το κατάλαβα που κάτι πήρατε σπαστά, ίσως τα κορίτσια

7

Μια νέα αρχή

Τα κορίτσια ήταν ενθουσιασμένα επειδή μετακόμιζαν σε αυτό το υπέροχο γραφικό νησί. Επίσης ένιωθαν και λίγο στεναχωρημένες που άφηναν πίσω όλους τους φίλους τους, τη γειτονιά τους αλλά περισσότερο τις αναμνήσεις τους εκεί.

Άρχισαν να συνθηθίζουν το νησί και τη ζωή εκεί. Εκεί υπήρχαν υπέροχα. Πήγαιναν κάθε Σάββατο κύριακο στη θάλασσα επηδεί τέλη Μαΐου ειδικά σε αυτό το νησί.

είχε πολύ ζέση. Αλλά δεν έβρισαν εύκολα φίλους στο καινούριο τους σχολείο. Όπως είχαν πολύ καλές δασκάδες που τους πρόσεχαν. Η καθημερινότητα τους είχε αλλάξει προς το καλύτερο. Μέχρι που ανακάλυψαν πως όλο το καλοκαίρι δεν θα έχουν ίντερνετ! Για να πηξούν τη στεναχώρια τους βρήκανε ένα στέκι. Μια μικρή σπηλιά κρυμμένη κάτω από την άμμο. Εκεί μπορούσαν να χαλαρώνουν χωρίς έγνοιες.

Μια ηλιόλουστη μέρα, τα κορίτσια μετά από μια δύσκολη μέρα στο σχολείο πήγαν κατευθείαν στο σπίτι τους. Η Μαρία περπατώντας άσφαλα στην άμμο σκόνταψε σε μια μεγάλη λίτρα.

Αυτό συνεχίστηκε για πολλές μέρες. Η Μαρία είχε εκνευρίσει με αυτή τη πέτρα. Έτσι σκέφτηκε να βγάλει αυτή τη πέτρα από την άμμο και να την πετάξει στη θάλασσα. Προσπάθησαν να τη βγάλουν όλες μαζί με όλη τους την δύναμη. Δεν τα κατάφεραν, όμως ένα κύμα ζέθαψε λίγο την λίτρα. Τα κορίτσια ζαναπροσέλασαν και τα κατάφεραν, όμως αυτό που έβγαλαν δεν ήταν λίτρα, ήταν κάτι μυστηριώδες που έμοιαζε με ένα τεράστιο οστό δεινοσαύρου!

Ένα μυστήριο στο νησί

Τα κορίτσια δεν πίστευαν σε αυτό που αντίκρι-
σαν. Γρήγορα τα πήραν στο στήλι τους. Είχαν δει
αρκετές ταινίες για να ξέρουν πως αυτό είναι
στό δεινοσαύρου. Ήξεραν ότι αυτά τα οστά
ήταν πολύ σπάνια και δεν έπρεπε να τα παραστήσει
η θάλασσα ξανά. Έτσι σκέφτηκαν να πάνε και σε
άλλες παραλίες για να βρουν κι άλλα και να τα κρύψουν
στο στήλι τους.

(10)

Βρήκαν κι άλλα κομμάτια, μ' άλλα και μικρά.
Βρήκαν επίσης και το κρανίο του. Στην αρχή
τρόμαξαν με τα κομμάτια δόντια που βρισκό-
ταν στο κρανίο του δεινοσαύρου! Όταν καταχίρα
να μετακινήσουν προσεκτικά στο στήλι τους
τα κομμάτια σκέφτηκαν να τα συναρμολογήσουν.
Τους πήραν μέρες να συναρμολογήσουν όλα αυτά
τα κομμάτια, γιατί ήταν σαν ένα τεράστιο, ατελείωτο
παζλ που όλα τα κομμάτια είναι ίδια. Οφείλει
καταχίρα και το αποτέλεσμα ήταν θετικό.

(11)

Μια εβδομάδα χωρίς δεινοσαύρους

Τα κορίτσια είπαν να κάνουν ένα μικρό δώλλωμα από το να μπλέκουν στο μυαλό τους αυτό το μυστήριο. Ήθελαν να περάσουν λίγο χρόνο με την οικογένειά τους.

Σήμερα ήταν η μέρα των επιτραπέζιων. Η αγαπημένη τους μέρα! Όμως μαζί με τη μέρα των επιτραπέζιων δεν θα είχατε μια πιατέλα με λαχταριστά κρουασάν. Άρρισαν με το αγαπημένο τους παιχνίδι, την κλασική Μονόπολη. Η Μαρία κέρδιζε πάντα σίναυτο το παιχνίδι, αλλά σήμερα κέρδισε με μεγάλη διαφορά η Αναστασία.

(12)

Την άλλη μέρα πήγαν στο σινεμά με τις καλύτερες τους φίλες, για να δούνε ένα θρίλερ. Πήραν πολλά ποπ κορν και πατατάκια, και κάθισαν να δούν την ταινία τους. Ήταν μια πολύ τρομακτική ταινία. Η Αναστασία από τη τρομάρα της πετάχτηκε από τη θέση της και έπεσαν όλα τα ποπ κορν κάτω στο πάτωμα. Εκείνο το βράδυ καμία δεν μπορούσε να κλείσει τα μάτια τους.

- Κορίτσια, τότε ζύντες, πρώτος η Μαρία.
- Ναι, είναι ταυτόχρονα η Έλενα και η Αναστασία.
- Δεν έπρεπε να δούμε τόσο τρομακτικό θρίλερ, είπε μετανιωμένη η Έλενα.

(13)

- Τι να δούμε τότε Έλενα, τα παλιάνια στη σειρά; Είναι η Αναστασία χελώνας.
- Η θρίλερ ή ταινία, είναι η Μαρία συμφωνώντας με την Αναστασία.

Την επόμενη μέρα τα κορίτσια ήρθαν να μαγειρεύουν πήγαν στον καναπέ και έβαλαν να δουν μια ταινία. Ήταν μια μέρα ξεκούρασης καθώς και η πριν τη μέρα του καλοκαιριού.

- Η κραία κορίτσια την επόμενη εβδομάδα θα μετακομίζουν με στο νέο μας σπίτι. Λίτι να έχει μεζέδα σολόνι? Λίτι να έχει μεγάλη κουζίνα για να χωρέσουν τα 15 ταψία που σας έχω υπομνήσει. Είπε η μικρή κορίτσειδεντζή.

(14)

Επιστροφή στον δεινοσαύρου

Τα κορίτσια αφού βοήθησαν τους γονείς τους να μεταφέρουν και να τακτοποιήσουν τα έπιπλα στο νέο τους σπίτι, πήγαν κατευθείαν στη παραλία. Εκεί παρατήρησαν γαίμαρα σύννεφα να αδεισιάζουν.

- Λίτι να βρίζει, ρίχνει η Μαρία.
- Έτσι γίνεται, ανέναντι η Αναστασία με κερνωμένα τα μάτια της στον ουρανό.
- Λίτι αυτή η βροχή να παρασύρει τα άσπασματά που βρήκαμε πάνω τη σπηλιά; Είναι η Έλενα τρομοκρατική.
- Πρέπει και να κάνουμε προτού είναι αρχίσει η Μαρία σκέυη.

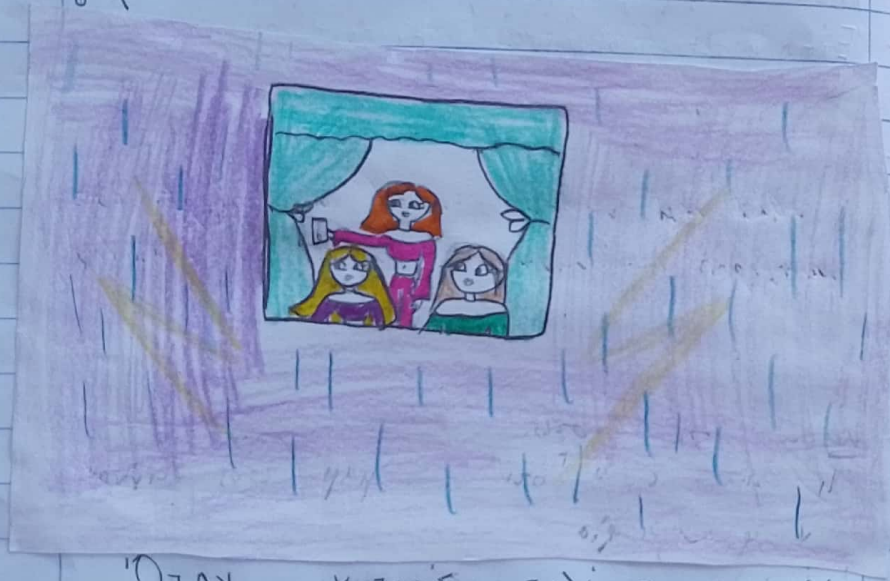
Τα κορίτσια προσπάθησαν να βρουν μια λύση, μέχρι που η Αναστασία σκέυηκε να καλύψουν την σπηλιά με βράχους ώστε να μην μπει το νερό να ποί.

Ευτυχώς υπήρχαν σε αυτήν την παραλία πολύ βράχοι κι έτσι κατάφεραν να καλύψουν όλη τη σπηλιά. Μόλις το τελείωσαν πήγαν κατευθείαν στο σπίτι τους για να παραλάβουν τη βροχή.

15

Μια καταγίδα

Η καταγίδα άρχισε. Ήταν μια φοβερή καταγίδα. Ο ουρανός άστραγέ. Βρονιές ακουγόντουσαν. Κερανοί έφεταν. Τα κοριτσια φοβόντουσαν μην το φράγμα που έφτιαξαν δεν ήταν αρκετά χερό.

Όταν η καταγίδα τελίωσε οι τρεις αδελφές πήγαν τρέχοντας στην σπηλιά για να δουν αν τα απολιθώματα είναι εκεί. Τα απολιθώματα ήταν εκεί αλλά είχε εμφανιστεί στην άμμο κάτι άισχυτο. Άλλοι δύο αδελφοί δεινόσαυροι.

Η αποκάλυψη των δεινοσαύρων

Οι τρεις αδελφές πίστευαν πως δεν γίνεται να κρατήσουν αυτό το μεγάλο μυστικό από τους γονείς τους. Έπρεπε να τους το πουν αμέσως. Έτσι λοιπόν την ώρα του μεσημεριανού ήταν έτοιμες να το αποκαλύψουν. Όμως η μαμά τους θέλοντας να δει ένα βίντεο που την είχε τραβίξει με το κινητό της, καθώς έφαχνε το βίντεο είδε μια φωτογραφία των κοριτσιών που πόζαραν με την συλλογή των δεινοσαύρων τους. Ειλικρινά κόντεκε να λιποθυμήσει. Πραγματικά ανδίασε και απορίσε με αυτή τη φωτογραφία. Πήγε κατευθείαν να πάρει από τα κοριτσια κάποιες απαντήσεις.

- Τι είναι αυτό, Ρώτησε η μαμά τους δείχνοντάς τους φωτογραφία.
- Αυτό θέλαμε να σας πούμε σήμερα, αλλά μας πρόλαβες, είπε η μαμά ψύχραιμη.
- Αυτά εδώ είναι απολιθώματα δεινοσαύρων που βρήκαμε στην παραλία πριν από ενάμισι μήνα. Είπε η Έλινα.

Η μαμά τους χρειάστηκε λίγα δευτερόλεπτα

- για να καταλάβει τι συμβαίνει.
- Πατίδε μου το 'σαι τόσο κούρο. Είπε η μαμά.
 - Πατί φοβόμουν μήπως μας τιμωρίσεις. Είπαν τα κορίτσια
 - Μα γιατί αυτό που κινάτε είναι πάρα πολύ σπουδαίο. Αυτό που μας μένει τώρα είναι να καθίσουμε τους αρχαιολόγους. Είπε περήφανη η μαμά τους.
 - Πως δεν το σκεφτήκαμε! είπε η Αναστασία Τελικά τα ανοιθώματα τα έδωσαν στο Αρχαιολογικό Μουσείο Αθηνών και κάθε καλοκαίρι το ενοικίονταν γιώθοντας λέγεται.

ΤΕΛΟΣ

